

Sembla que arriba l'hora..

Versión en castellano [aquí](#)

La història del capitalisme és la història de les resistències contra la seva implantació, la història de la lluita de les comunitats humanes per defensar-se, la història de la defensa de la vida contra l'atac del capital. El triomf de l'Estat i el capital és, doncs, la història sanguinària de la seva implantació arreu del planeta contra la voluntat dels seus habitants.

Des de l'estudi dels científics del Club de Roma publicat el 1972 sabem que un sistema basat en el creixement ens portarà al col·lapse civilitzatori. Així i tot, les dinàmiques del sistema capitalista i els lobbys de poder han estat capaços de convèncer del contrari a la majoria de la població i han imposat una forma de vida que beneficiava clarament els privilegiats a tot el món.

L'emergència climàtica actual és un dels reptes més grans que s'ha trobat l'*Homo sapiens* des que va començar a habitar la terra. Aquest però no és l'únic problema que enfrontem. La crisi energètica, l'extinció d'espècies, la contaminació d'aqüífers i dels mars, la pèrdua de vida dels sòls o la ruptura de cicles d'elements fonamentals com el cicle del fòsfor són les diferents cares d'una

crisi múltiple que amenaça la supervivència de la majoria de formes de vida existents sobre la terra, incloent-hi la vida humana.

A aquestes crisis ecològiques i mediambientals hi hem de sumar les crisis econòmiques, polítiques que són consubstancials al sistema capitalista, no sent menor la crisi espiritual pròpia d'una societat de consum desbocada. No són crisis fortuïtes, sinó les conseqüències d'una forma d'organització social forassenyada basada en l'explotació infinita d'uns recursos naturals i humans que són finits.

Finalment, les protestes massives – especialment de gent molt jove – contra l'escalfament global i per unes mesures dràstiques que alenteixin el col·lapse planetari anunciat pel 2030 han aconseguit una major presència de la problemàtica als mitjans de comunicació i a l'agenda de la classe política.

Però les mesures que es plantegen des del sistema estan més centrades a salvar la lògica del creixement econòmic i els privilegis d'uns pocs que afrontar les causes de les crisis. Succeeix així amb la geoenginyeria, promoguda principalment pels sectors més reaccionaries, o amb les promeses (de negoci) del «capitalisme verd». *El Green New Deal*, per la seva part, promou una nova centralitat per a les institucions estatals i públiques en lluita contra el desastre però no sembla anar a l'arrel del problema.

En el millor dels casos, les mesures plantejades podran endarrerir el col·lapse global i el *Green New Deal* podria reduir el sofriment humà en un futur. Però les crisis que afrontem no es solucionen sense un canvi radical de sistema. Ens cal una nova forma d'organització social que no es basi en la dominació sobre les altres persones i formes de vida.

No tenim cap dubte: ens trobem davant d'una cruïlla en un context més incert que mai. El Capital o la Vida és la disjuntiva! Aquesta web aposta decididament per la vida contra el capital. Vol ser un repositori material de reflexió i eines per a l'acció, per una nova organització de la vida humana en consonància amb el planeta i contra les pràctiques nocives del capital i dels seus representants i beneficiaris.

Per la vida!